

РЕШЕНИЕ

№ 4877

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8183** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „К.К. КОНСУЛТ 7” ЕООД, ЕИК[ЕИК] [населено място] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221018003946-091-001/19.02.2019 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията в частта, в която е потвърден с Решение № 866/21.05.2019 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от непризнат данъчен кредит в общ размер на 446 156.28 лв., по фактурите издадени от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 48 007,48 лв., както и начислените лихви в размер на 1 412,34 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит през м. 10.2017 г.

В жалбата се навеждат доводи, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните разпоредби на ДОПК и в противоречие с материалноправните норми на ЗДДС. Счита, че са налице достатъчно доказателства, от които да се установи, че в действителност спорните доставки са реализирани. Позовава се на съдебна практика на СЕС и ВАС. С тези аргументи се

прави искане за отмяна на ревизионния акт, потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от 27.04.2023 г., от адвокат М., в която няма въпроси към вещото лице изготвило допълнителната ССЧЕ, не възразява да бъде приета. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 473 лева.

СГП, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

От фактическа страна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221018003946-020-001/10.07.2018 г., връчена на 20.07.2018 г. по електронен път, изменена със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221018003946-020-002/18.10.2018 г. и ЗИЗВР №Р-22221018003946-020-003/20.11.2018 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /упълномощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД, за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221018003946-092-001/24.01.2019 г., връчен на 01.02.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221018003946-091-001/19.02.2019 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 07.03.2019 г.

В разпоредителната част на РА /Таблица 1/, при деклариран от „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД данък за възстановяване в размер на 3 348,89 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне общо в размер на 586 390,14 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 531 204,37 лв. и начислени лихви в общ размер на 58 534,66 лв/.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221018003946-040-001/13.08.2018 г., с което е изискана цялата търговска, счетоводна и банкова документация. От задълженото лице не са представени изисканите доказателства. Получени са писмени обяснения, в които е посочено, че всички документи и компютри на ревизираното лице са иззети от

органите на Специализирана прокуратура във връзка с образувано досъдебно производство /ДП/. Приложен е протокол за претърсване и изземване от 31.08.2018 г. С писмо от 29.10.2018 г., органите по приходите са изискали осигуряване на достъп до материали по ДП №128/2018, по описа на СО-СП, пр. пр. №1394/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура. Документацията на дружеството е проверена в сградата на Национална Следствена Служба, [населено място], [улица], като за извършените действия по преглед на документи е съставен протокол №1266995/11.12.2018 г.

С цел коректното определяне на задълженията за данък върху добавената стойност и необходимостта да се направи пълен анализ на движението по притежаваните от ревизираното дружество банкови сметки за ревизираните периоди от органите по приходите е изготвено Искане за разкриване на банкова тайна за операциите и наличностите по банковите сметки с титуляр „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД, за периодите от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г., находящи се в ОБЩИНСКА БАНКА АД и БАНКА П. БЪЛГАРИЯ“ АД. Получени са отговори с вх. №53-00-2536-7/20.12.2018 г. от БАНКА „ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД и с вх. №53-00-2536-6/10.12.2018 г. от „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД.

Извършен е и анализ на данните, съдържащи се в информационните масиви на НАП. През ревизираните периоди от „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД е декларирана основна дейност с КИД 41.20 – „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“.

Във връзка с осъществяване на дейността си, ревизираното дружество е закупувало стоки и е получавало услуги от трети лица – доставчици, за които са издавани фактури.

От данни на информационната система на НАП било установено, че „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в особено големи размери по фактури, издадени от лица, идентифицирани от НАП като такива с „риск профил“, в т.ч.: „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД.

На основание чл. 45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на горепосочените доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани подробно в РД.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ до „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД е връчено на декларирания електронен адрес за кореспонденция на дружеството. В отговор е представен Протокол за претърсване и изземване на основание Справка ОБ-4122 от 30.08.2018 г. на ДАНС, [населено място] /нечетливо ксерокопие/, декларация с писмени обяснения от управителя на дружеството, че от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД е издадена фактура за доставка на строителни материали към „К. К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД и е подписан протокол за приемане и предаване, но документите са иззети съгласно Протокол за изземване от 31.08.2018 г.

Изготвените ИПДПОЗЛ до „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД и „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД са връчени по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК по електронен път, а до „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД по реда на чл. 32 от ДОПК. От тяхна страна не са представени изискваните документи - счетоводни регистри, доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, информация относно това кой реално е извършил фактурираните доставки, договори, приемо – предавателни протоколи и др. Не са представени доказателства и за превъзлагане на доставките на

трети лица.

След извършения преглед на документацията на ревизираното дружество, проверена в сградата на Национална Следствена Служба, ревизиращият екип е установил, че фактури, издадени от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД не са открити. Намерени са фактури с вписан доставчик „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и предмет на доставка „аванс съгласно договор“ /6 фактури/ и „съгласно договор“ /4 фактури/, като и фактури, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД с предмет на доставка „наем на склад за 8 месеца“, „транспорт и товаро-разтоварна дейност“ и „съгласно договор“. Не са открити договори, приемо – предавателни протоколи и други съпътстващи доставките документи.

Установени са банкови извлечения на „ОБЩИНСКА БАНКА“ АД и БАНКА „ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД, счетоводни справки – аналитичен регистър на счетоводна сметка 503 за 2017 г.; аналитичен регистър на сч. Сметка 602 „Разходи за външни услуги“ за 2018 г.; хронологичен регистър на „К. К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД за партньор Д. „ТОПЛОИЗОЛАЦИЯ П. 216“ за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г.; счетоводен регистър с наименование „Формиране на средно претеглена цена и изписване на СМЗ“ за 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. Не са установени налични оборотни ведомости, главна книга, в това число за ревизираните периоди; не е установен и договор за счетоводно обслужване.

Ревизиращият екип е извършил анализ и на представените банкови извлечения за движението на паричните средства по сметките на дружеството, в резултат на който не са открити извършени разплащания по фактурите, издадени от горесцитираните доставчици.

От извършена служебна проверка в базата данни на НАП, било установено, че на „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД и на „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД са извършени ревизии по ЗДДС, приключили с РА, с установени задължения в големи размери.

С протокол №1266992/20.12.2018 г. са присъединени документи от извършените ревизионни производства, както следва: РД №Р-22220217008012-092-001/29.06.2018 г. и РА №Р-22220217008012-091-001/10.09.2018 г. /влязъл в сила/, издадени на „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД в резултат на извършена ревизия за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 24.04.2017 г. до 31.10.2017 г. и РД №Р-22221018002902-092-001/16.10.2018 г. и РА №Р-22221018002902-091-001/10.12.2018 г., издадени на „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД в резултат на извършено ревизионно производство за определяне на задължения за ДДС за данъчни периоди от 01.10.2017 г. до 31.03.2018 г.

По отношение на доставчика „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД при извършена служебна проверка в отчетните регистри по ЗДДС, органите по приходите са установили, че прекия доставчик не е включил в дневниците си за продажби фактури, издадени към ревизираното дружество.

Във връзка с установеното, ревизиращите органи са достигнали до извода, че няма реално изпълнение на доставките по издадените фактури, не са налице обстоятелства, релевантни за признаване правото на данъчен кредит, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 528 156,28 лв. и са начислени съответните лихви за забава.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен

кредит, е както следва:

- в размер на 9 387,44 лв., за данъчен период м. 09.2017 г., по фактура №10...09 от 20.09.2017 г., издадена от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД с предмет на доставка – „строителни материали“;

- в размер на 82 000,00 лв., за данъчен период м. 10.2017 г., по фактура №1001 от 27.10.2017 г., издадена от „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД с предмет на доставка-стоки;

- в размер на 22 020,00 лв. за данъчни периоди м. 04 и м. 05.2018 г. по 3 фактури, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД с предмет на доставка – „наем на склад за 8 месеца“, „транспорт и товаро – разтоварна дейност“ и „съгласно договор“;

- в размер на 406 000,00 лв., за данъчни периоди м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г., по 10 фактури, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД с предмет на доставка – „аванс съгласно договор“ и „съгласно договор“;

- в размер на 8 748,84 лв., за данъчни периоди м. 08.2017 г. и м. 04.2018 г., по фактури №486/02.08.2017 г. и №516/04.01.2018 г., издадени от „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД с предмет на доставка – покупка.

С вх. №53-06-2825/15.03.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-594/26.03.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. ревизионният акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 866/21.05.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“, издаденият Ревизионен акт /РА/ №Р-22221018003946-091-001/19.02.2019 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията, потвърден относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 446 156,28 лв., по фактурите издадени на жалбоподателя от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 48 007,48 лв., както и начислените лихви в размер на 1 412,34 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит през м. 10.2017 г. и е отменен в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 82 000,00 лв. за данъчен период м. 10.2017 по фактура №1001/27.10.2017 г., издадена от „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД. Последният е изменен в следния смисъл:- за данъчен период м. 08.2017 г. от ДДС за внасяне в размер на 4 166,67 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 3 959,74 лв., ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 09.2017 г. от ДДС за внасяне в размер на 9 387,44 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 8 912,95 лв., ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 10.2017 г., в частта на определените лихви от 10 527,18 лв. за внасяне, е определил на 1 412,34 лв. за внасяне; за данъчен период м. 12.2017 г. от ДДС за внасяне в размер на 276 000,00 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 275 878,09 лв. ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 01.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 130 000,00 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 128 628,00 лв., ведно със съответните лихви; за данъчен период м. 04.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 22 582,17 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 22 082,00 лв.; за данъчен период м. 05.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 4 020,00 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 3 948,71 лв., ведно със съответните лихви;

С решение № 995/11.06.2019 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на директора на дирекция „ОДОП“ е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка

в Решение № 866/21.05.2019 г на стр. 14, ред № 18 в диспозитива на Решението, изменил е РА №Р-22221018003946-091-001/19.02.2019 г. като установените резултати по ЗДДС за данъчен период м.04.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 22 587,17 лв., е определил на ДДС за внасяне в размер на 22 082,00 лв. в едно със съответните лихви. Ревизионният акт е оспорен и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано настоящото дело.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал СТЕ и изслушване на съдебно-счетоводна експертиза.

От заключението на СТЕ се установява, че експерта е извършил анализ на документите от диска, от които е установил, че от дружеството е използвана счетоводна програма М.. Посочил е намерените файлове в базата данни, които е описал подробно, както е и посочил всяко едно разширение какво означава и информацията, която съдържа. В заключение е посочил, че всяка справка е генерирана за искания период, след което е експортирана във формат, позволяващ да се отвори от всеки потребител, в случая - xls или .pdf. За нуждите на счетоводната експертиза, е приложил всички файлове във формат подходящ за справки, копиране и т.н. – excel.

На база на това заключението на експерта по СТЕ, в.л. по допуснатата ССЧЕ, както и съдът при постановяване на крайния съдебен акт е изследвана документалната обосновааност на всяка от издадените спорни фактури.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица в съвкупност с останалите доказателства по делото, като обективни и безпристрастни дадено и неоспорено от страните.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Същият е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС и с акцесорните им лихви по чл. 175, ал. 1 ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД , съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 от ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РД не е заявено от ревизираното лице, поради което липсата на негово обсъждане в РА не е формален порок по чл. 120, ал. 2, изр. 2 ДОПК.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на Заповед за

възлагане на №Р-22221018003946-020-001/10.07.2018 г., връчена на 20.07.2018 г. по електронен път, изменена със заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221018003946-020-002/18.10.2018 г. и ЗИЗВР №Р-22221018003946-020-003/20.11.2018 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. /упълномощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия на „К.К. КОНСУЛТ 7” ЕООД, за установяване на задълженията на дружеството по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г. Посочените заповеди имат задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения по ЗДДС и ЗКПО и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК, който впоследствие е продължен /със ЗИЗВР/. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от „К.К.Консулт7“ ЕООД са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, включително относно спорните доставки. Инициирани са насрещни проверки на доставчиците по чл. 45, ал. 1 ДОПК по спорните фактури, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за същите доставчици. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок. За резултатите ѝ е съставен РД съдържанието на който съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). „К.К.Консулт7“ ЕООД черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже реалността на доставките по процесните фактури, тъй като той твърди положителния факт, че такива доставки са осъществени и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в

обжалваната част. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с разпореждане от 24.09.2019 г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл. 25, ал. 1 ЗДДС), което в съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на по чл. 6/9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва, респективно – не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл. 68, ал. 2 ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС (аналогична на чл. 178, б."а" от Директива 2006/112/ЕО).

От горния анализ се установява, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

- качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от

решението на СЕС по дело C-18/13/;

- своенето на данъчния документ от получателя – чл. 71, т. 1 ЗДДС;

- получаването на стоките/услугите по доставката /“...действителното извършване на облагаемата сделка...” според т. 30 от решението на СЕС по дело C-642/11/;

- отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело C-153/11/.

Отсъствието на който и да е елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. В процесния случай по мотиви, изложени по-долу, недоказани останаха третото и четвъртото условия.

В множество свои решения СЕС – напр. Решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11, Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11 и др., приема, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. В решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело C-285/11 г. изрично е посочено, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на облагаеми сделки. В т. 32 е записано: „Запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“. „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано (т. 33).

От изложеното следва, че за да се признае правото на приспадане на ДДС, е необходимо стоките или услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. От друга страна в т. 37 съдът допълва, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност (т. 38). Това означава, че ако след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика и получателя стоки и услуги, то правото на приспадане не следва да се признае.

Върховният административен съд нееднократно подчертава разликата между сделка в гражданскоправен смисъл и доставка за целите за данъчното облагане – разграничение, нормативно проведено в ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО, които последователно си служат само с понятието “доставка”, не и “сделка”. Докато в гражданскоправен аспект е необходимо и достатъчно съгласието на страните по съществените условия на сделката, за да са облигационноправно обвързани от нея, за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 Директива 2006/112/ЕО се изисква да е настъпило и вещно-транслативното правно действие. При доставки на движими вещи, определени по рода си (каквито са процесните), този правен ефект ще е настъпил, ако правото на собственост върху тях е прехвърлено от доставчика с предаването им на

получателя (което в настоящия случай остана недоказано) с оглед придобиването му по разпоредителна правна сделка по чл. 77, пр. 1 ЗС вр. чл. 24, ал. 2 ЗЗД или чрез добросъвестно владение от несобственик по чл. 77, пр. 3 вр. чл. 78, ал. 1 ЗС.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че произходът на стоките не е обективен признак за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, нито е предпоставка за възникването или упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Съответно недоказването на произхода не означава автоматично, че стоката липсва и не може да е предмет на разпоредителна сделка. Доказването на произхода, обаче може да е индичия за физическото съществуване на стоките като обекти на собственост, годни като такива да бъдат прехвърляни. Подобни индичии биха могли да обезпечат тежашото върху ответника непълно насрещно доказване и са важен информационен източник при липсата на преки доказателства за реалност на извършената доставка.

За установяване на спорните по делото обстоятелства свързани с документалната обоснованост на всяка от издадени и оспорени фактури, съдът е допуснал изслушване на съдебно-техническа експертиза. Вещото лице, на база на своите професионални познания е генерирало справки за процесния период, след което е експортирана получената информация във формат, позволяващ да се отвори от всеки потребител, в случая - xls или .pdf.

За нуждите на счетоводната експертиза, е приложил всички файлове във формат подходящ за справки, копиране и т.н. – excel.

На база изготвената Съдебно компютърно-техническа експертиза и приложените към нея разпечатки на счетоводни документи от разчетените счетоводни програми на „К.К. Консулт 7” ЕООД, както и след проверка и анализ на документи, приложени по делото, както и на база на констатациите на допуснатата ССчЕ, съдът намира следното:

По отношение на доставчика **„ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕООД с ЕИК[ЕИК]**. Издал е на „К.К. Консулт 7” ЕООД следната фактура, по която е отказан данъчен кредит:

ДОСТАВЧИК "ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ"					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	Д
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	
1	[ЕГН]	20.09.2017	Строителни материали	46937.20	
ОБЩО ЗА 2017 г.:				46937.20	

Видно от приложените по делото документи, в т.ч. Аналитичен регистър на „К.К. Консулт 7” ЕООД за счетоводна сметка 401 Доставчици в периода от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г. /разпечатка от СКТЕ/, спорната фактура, издадена от доставчика „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕООД е била осчетоводена при дружеството-жалбоподател. Вещото лице е посочило, че не се установява разплащане по фактурата през изследвания период, като този извод на вещото лице се подкрепя и на база липсата на платежни документи /банкови извлечения на „К.К.

Консулт 7” ЕООД/, в т.ч. и липсата на осчетоводяване на плащане по съответните сметки от гр. 50. Процесната фактура е отразена в дневника за покупки, респективно в СД за ДДС на „К.К. Консулт 7” ЕООД през съответния данъчен период и по нея е ползван данъчен кредит от дружеството.

На л. 312 в папка 3 по делото се намира декларация от представител на „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕООД, който декларира, че има издадена фактура към „К.К. Консулт 7” ЕООД за доставка на строителни материали, както и подписан протокол за предаването и приемането им. В иззетите документи, предоставени от Специализирания Наказателен съд и подробно изследвани от ССЕ и СКТЕ, не се е установило наличие на съпровождащи фактурата документи, в т.ч. договори, протоколи, складови разписки и др. подобни.

Съгласно Писмо от ТД на НАП [населено място], офис В. изх. № 03 24-00-1579/24.09.2020 г., предоставено лично на вещото лице за доставчика „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ” ЕООД, описаната в Таблица 1 фактура, издадена на „К.К. Консулт 7” ЕООД е включена в дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период.

Следва да се има предвид, че посочената декларация е частен документ, който не отговаря на законовите изисквания и не би могъл да обоснове извод както за реалност на доставката, така и за действителните търговски отношения между страните. Въз основа на това, съдът прави извод за правилност на изводите на приходната администрация и необснованост на оспорването на дружеството жалбоподател в тази част.

Доставчикът „**БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС**” ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издал на „К.К. Консулт 7” ЕООД през процесния период следните фактури, по които е отказан данъчен кредит:

ДОСТАВЧИК "БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС" ЕО					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	ДДС
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	30.04.2018	Съгласно договор	90000.00	180
3	[ЕГН]	04.05.2018	Транспорт и товаро-разтоварна дейност	4100.00	8
4	[ЕГН]	04.05.2018	Наем на склад за 8 месеца	16000.00	32
			ОБЩО ЗА 2018 г.:	110100.00	220

От приложените по делото документи, в т.ч. Аналитичен регистър на „К.К.Консулт 7” ЕООД за счетоводна сметка 401 Доставчици в периода от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г. /разпечатка от СКТЕ/, вещото лице е установило, че спорните фактури, издадени от доставчика „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС” ЕООД са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател.

Разплащането по фактура № [ЕГН]/30.04.2018 г., издадена от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС” ЕООД, е извършено по банков път на дата, както е посочено в колона 7 на

Таблица 2, като по делото е наличен платежен документ /копие на платежно нареждане на „К.К. Консулт 7” ЕООД от разплащателна сметка в лева в П. АД - № 31 в папка -документи предоставени от Специализирания Наказателен съд/. За останалите фактури, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС” ЕООД, не се установява плащане в изследваните документи по делото, нито осчетоводяване на плащане в хронологичните регистри.

Счетоводните операции по-горе са намерили отражение в хронологични/аналитични регистри на съответните счетоводни сметки за периода, приложени по делото от СКТЕ. В иззетите документи, предоставени от Специализирания Наказателен съд и подробно изследвани от ССЕ и СКТЕ, не се е установило наличие на съпровождащи фактурите документи, в т.ч. договори, протоколи, товарителници и др. подобни.

Фактурите, са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на „К.К. Консулт 7” ЕООД през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно Писмо от ТД на НАП [населено място], офис Център изх. № 10-44-00-3518/23.09.2020 г., предоставено лично на вещото лице за доставчика „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС” ЕООД, описаните фактури, издадени на „К.К. Консулт 7” ЕООД са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период.

Следва да се има предвид, че липсата на документална обосноваване, която се установява с оглед констатираната в хода на съдебното производство, липса на доказателства за такава не би могъл да обоснове извод както за реалност на доставката, така и за действителните търговски отношения между страните. Въз основа на това, съдът прави извод за правилност на изводите на приходната администрация и необснованост на оспорването на дружеството жалбоподател в тази част.

Доставчикът „**БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС**” ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издал на „К.К. Консулт 7” ЕООД през процесния период следните фактури:

ДОСТАВЧИК "БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВ"					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	ДДС
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	01.12.2017	Аванс съгласно договор	167500.00	33.
2	[ЕГН]	05.12.2017	Аванс съгласно договор	166666.67	33.
3	[ЕГН]	11.12.2017	Аванс съгласно договор	167500.00	33.
4	[ЕГН]	15.12.2017	Аванс съгласно договор	167500.00	33.
5	[ЕГН]	21.12.2017	Аванс съгласно договор	167500.00	33.
6	[ЕГН]	29.12.2017	Аванс съгласно договор	543333.33	108
7	[ЕГН]	05.01.2018	Съгласно договор	167500.00	33.
8	[ЕГН]	15.01.2018	Съгласно договор	167500.00	33.
9	[ЕГН]	21.01.2018	Съгласно договор	33500.00	6

10	[ЕГН]	24.01.2018	Съгласно договор	147500.00	29500.00
			Общо за 2018 г.:	1896000.00	379200.00

От приложенияте по делото документи, в т.ч. Аналитичен регистър на „К.К. Консулт 7” ЕООД за счетоводна сметка 401 Доставчици в периода от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г. /разпечатка от СКТЕ/, се установява, че спорните фактури, издадени от доставчика „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС” ЕООД са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател.

Разплащането по фактурите е извършено по банков път, като по делото са налични платежни документи /банкови извлечения на „К.К. Консулт 7” ЕООД от разплащателна сметка в лева в Общинска банка АД и от П. Б. АД. Извършените преводи от жалбоподателя към „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС” ЕООД са както следва:

- на 05.12.2017 г. превод в размер на **200 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 11.12.2017 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 15.12.2017 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 31.12.2017 г. превод в размер на **199 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 31.12.2017 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 31.12.2017 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 05.01.2018 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 15.01.2018 г. превод в размер на **41 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 15.01.2018 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 21.01.2018 г. превод в размер на **201 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 24.01.2018 г. превод в размер на **145 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в П. Б. АД;
- на 01.03.2018 г. превод в размер на **100 000 лв.** от разплащателна сметка на „К.К. Консулт 7” ЕООД в Общинска банка АД.

Общият размер на преводите по фактури, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС” ЕООД в периода от 01.08.2017 г. до 30.06.2018 г. възлиза на 2 092 000 лв. Счетоводните операции по-горе са намерили отражение в хронологични/аналитични регистри на съответните счетоводни сметки за периода, приложени по делото от СКТЕ. В иззетите документи, предоставени от Специализирания Наказателен съд и подробно изследвани от ССЕ и СКТЕ, не се е установило наличие на съпровождащи фактурите документи, в т.ч. договори, протоколи и др. подобни. Фактурите, описани в Таблица 3 са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на „К.К. Консулт 7” ЕООД през съответните

данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно Писмо от ТД на НАП [населено място], офис Център изх. № 10-44-00-3518/23.09.2020 г., предоставено лично на вещото лице за доставчика „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД, описаните в Таблица 3 фактури, издадени на „К.К. Консулт 7“ ЕООД са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответния данъчен период.

Следва да се има предвид, че липсата на документална обосноваване, която се установява с оглед констатираната в хода на съдебното производство, липса на доказателства за такава не би могъл да обоснове извод както за рреалност на доставката, така и за действителните търговски отношения между страните. Въз основа на това, съдът прави извод за правилност на изводите на приходната администрация и необснованост на оспорването на дружеството жалбоподател в тази част.

Доставчикът „**УИНДОУПЛАСТ**“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издал на „К.К. Консулт 7“ ЕООД през процесния период следните фактури:

ДОСТАВЧИК "УИНДОУПЛАСТ" ООД с					
№	Фактура		Предмет на доставка	Данъчна основа	ДДС
	Номер	Дата			
1	2	3	4	5	6
1	[ЕГН]	02.08.2017	Аванс по договор № 22/02.08.2017 г. за изработка, доставка и монтаж на дограма и ал. первази за обект в [населено място], [улица]	20833.33	4166.6
2	[ЕГН]	18.12.2017	Плащане по договор № 22/02.08.2017 г. за изработка, доставка и монтаж на дограма и ал. первази за обект в [населено място], [улица]	22910.84	4582.1
			Общо за периода:	43744.17	8754.8

От приложените по делото документи, спорните фактури, издадени от доставчика „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД са били осчетоводени при дружеството-жалбоподател.

Разплащането по фактурите е извършено по банков път на дати, както е посочено в колона 7 на Таблица 4, като по делото са налични платежни документи /банкови извлечения на „К.К. Консулт 7“ ЕООД от разплащателна сметка в лева в Общинска банка АД - стр. 418 - 436 в папка 3 по делото/.

Счетоводните операции по-горе са намерили отражение в хронологични регистри на съответните счетоводни сметки за периода, приложени по делото.

Във връзка със съпровождащи фактурите книжа, ССЕ констатира, че в документите предоставени от Специализирания Наказателен съд, в папка приложение по делото се намира Договор за изработка и монтаж на дограма от 02.08.2017 г., сключен между „К.К. Консулт 7“ ЕООД като Възложител и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД като Изпълнител с предмет: Изпълнителят се задължава да извърши със свои сили и

средства изработка, доставка и монтаж на дограма, предназначена за нуждите на Възложителя за обект: Изпълнение на инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР във връзка с реализацията на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилните жилищни сгради на територията на [община]. Към договора се намира оферта от „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД за производството на Р. и алуминиева дограма.

Фактурите, са отразени в дневниците за покупки, респективно в СД за ДДС на „К.К. Консулт 7“ ЕООД през съответните данъчни периоди и по тях е ползван данъчен кредит от дружеството.

Съгласно Писмо от ТД на НАП [населено място], офис П. вх. № 38457/07.12.2020 г. по описа на АССГ /приложено към делото/ за доставчика „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД, фактурите, издадени на „К.К. Консулт 7“ ЕООД са включени в дневниците за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика през съответните данъчни периоди.

По отношение на последващи доставки, свързани с процесните такива, ДССЕ установи, че през ревизирия период „К.К. Консулт 7“ ЕООД е изпълнявало СМР по договори основно с Д. ОБЕДИНЕНИЕ Т. ПОДДЪРЖАНЕ 2016, Д. ТОПЛОИЗОЛАЦИЯ П. 2016, Д. ТОПЛОИЗОЛАЦИЯ С. 3., ЕЛ АЙ Г. ЕООД. Жалбоподателят е издавал фактури на клиенти/възложители. Същите са били осчетоводени, като са взети следните операции: за начисленото вземане от клиенти:Д-т счет. с/ки 411 Клиенти /обща стойност/ ,К-т счет. с/ка 703 Приходи от продажби на услуги /дан. основа/ , К-т счет. с/ка 702 Приходи от продажби на стоки /дан. основа/ ,К-т счет. с/ка 4532 Начислен данък при продажбите /ДДС/, за изписване на продадените/вложените материали:Д-т счет. с/ка 702 Приходи от продажби на стоки, К-т счет. с/ка 302 Материали; за полученото плащане от клиенти:Д-т счет. с/ка 503 Разплащателна сметка в лв.; К-т счет. с/ка 411 Клиенти. Издадените от „К.К. Консулт 7“ ЕООД фактури са описани подробно в таблица на стр. 6-7 от Ревизионен доклад № Р-22221018003946-092-001/24.01.2019 г., издаден от ТД на НАП [населено място]. Отражено е, че същите са описани в дневници за продажби на дружеството през съответните данъчни периоди.

От предоставените допълнително документи по делото, в т.ч. изпратени от Специализирания Наказателен съд и от разпечатките на хронологични/аналитични регистри, главна книга на счетоводни сметки, оборотна ведомост за ревизирия периоди, приложени към СКТЕ, фактурите за продажби са осчетоводени като приходи за жалбоподателя, респективно ДДС е начислен по тях и отразен в данъчните регистри и СД за ДДС на „К.К. Консулт 7“ ЕООД. Разплащанията по фактурите са извършвани основно по банков път, съгласно счетоводните регистри на сметки от гр. 50 и извлеченията от разплащателните сметки на дружеството, приобщени към документите по делото.

Предвид липсата на договори, протоколи и други съпровождащи документи, както по отношение на извършените доставки, така и по отношение на получените спорни доставки от жалбоподателя, то не би могло да се обвържат категорично и пряко процесните доставки с последващи такива.

В този смисъл, настоящия съдебен състав се съобрази изцяло с константната практика на ВАС в такива случаи. По силата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка върху добавената стойност, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или

услуги по облагаема доставка. В разглеждания случай предмет на спорните доставки са СМР. Според нормата на чл. 68, ал. 2 ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В хипотезата на чл. 25, ал. 2 ЗДДС, какъвто е настоящият случай, данъчното събитие възниква на датата, на която СМР е извършена. Следователно, правопораждащият юридически факт за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит за доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗДДС е нейното извършване. В случая този юридически факт не е доказан по процесните фактури. Извод в обратна насока не следва и от приетата съдебно – счетоводната експертиза, която установява единствено осчетоводяване и плащане на СМР по процесните фактури.

Съгласно предоставените допълнително документи от Специализирания Наказателен съд и направените разпечатки от счетоводната програма на „К.К. Консулт 7” ЕООД по извършена СКТЕ, хронологията на осчетоводяването на процесните доставки подробно и детайлно е представена в предходната част на заключението. По отношение на последващи доставки, свързани с процесните такива, през ревизирания период „К.К. Консулт 7” ЕООД е изпълнявало СМР по договори основно с Д. „ОБЕДИНЕНИЕ Т. ПОДДЪРЖАНЕ 2016“, Д. ТОПЛОИЗОЛАЦИЯ П. 2016, Д. „ТОПЛОИЗОЛАЦИЯ С. 3.“, „ЕЛ АЙ ГРУП“ ЕООД. Жалбоподателят е издавал фактури на клиенти/възложители, осчетоводени по надлежния ред и отразени в данъчните регистри на дружеството през съответните отчетни периоди. Предвид липсата на договори, протоколи и други съпровождащи документи, както по отношение на извършените доставки, така и по отношение на получените спорни доставки от жалбоподателя, не може да се обвърже категорично и пряко процесните доставки с последващи такива.

С оглед яснота и избягване преповтаряне на правни мотиви, следващите правни изводи са обособени според естеството на престациите – доставки на стоки и доставки на услуги, а не по данъчни периоди или доставчици.

В разглеждания случай се установява притежаване от РЛ на издадени данъчни фактури от лица идентифицирани от НАП като такива с „рисков профил“, в т.ч.: „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД.

За да се твърди липса на доставка на стоки/услуги трябва да се установи, че доставчиците не са разполагали с необходимия технически, материален и кадрови ресурс за извършването на услугите или въпреки че са разполагали с такъв, същите услуги не са извършени от тях.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя, в който смисъл са и мотивите на СЕС в Решение от 13 декември 1989 г., G. H. BV срещу S. van F. /C-342/87, R., стр. 04227/ и Решение от 19 септември 2000 г. S. & C. AG & Co. KG срещу F. V. и M. S. срещу F. E. /C - 454/98, Сборник 2000, стр. I-06973/. Като частен свидетелстващ документ, несъдържащ неизгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и по хипотеза индивидуализирането на вещите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически

като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл решение № 12060/09.11.2016 г., постановено по адм. дело № 13532/2015 г. на ВАС и др.).

Установява се, че всички представени доказателства в ревизионното производство са единствено от находящите се материали по ДП №128/2018 г. по описа на СО-СП, пр. пр. №1394/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура, иззети от ревизираното лице, като от същите не може да се направи обосновано предположение, че има реална размяна на престации по спорните фактури респективно, че същите документират реално извършване на услуги, съответно прехвърляне на стоки. В случая липсват доказателства за фактически извършена от тези доставчици дейност, от кого и как е извършено, какви разходи са направени за това.

По отношение на доставките от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД се спори за изпълнението на доставки на стоки „строителни материали“. Липсват доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното предаване, за мястото на изпълнение - складови бази, за начин на транспортиране и др. Спорът се свежда до наличието на реално извършени доставки на строителни материали, които са родово определени вещи, собствеността върху които се прехвърля с тяхното индивидуализиране чрез отделянето им от съвкупността и предаването на стоката - аргумент от чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ и чл. 327, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/.

В хода на ревизионното производство не са представени, не са и открити сред иззетите документи приемо-предавателни протоколи, заявки, оферти, описи, стокови разписки, транспортни документи и др. съпътстващи доставките първични и вторични счетоводни документи. Липсват доказателства относно ресурсна обезпеченост за извършване на проверяваните доставки, не са декларирани обекти, складове за осъществяване на стопанска дейност. Не са представени регистри за счетоводно и аналитично отчитане. Липсва информация за вида на строителните материали, количество, къде и от кого е натоварена и съответно разтоварена стоката и от/в чия база. Не са ангажирани доказателства във връзка с извършен транспорт на стоките, за това кой и за чия сметка е извършил транспорта на стоките, с какво МПС е извършен превозът, товароспособност на МПС, копия на пътни листа, товарителници и др. документи, съотносими към конкретните доставки.

Липсват счетоводни данни за материални сметки, от които да е видно осчетоводяване при придобиването и изписването на стоката по вид и количество. Не се установява водена аналитичност по сметка 304 и не може да се проследи конкретна стокова позиция от началото на нейното закупуване по документ със стойност и количество, до изписването и с количество и стойност към конкретни клиенти. Не са представени/налични сметки от гр. 30, от които да се установи заприходени ли са същите като стоки и съответно дали и кога са изписани като такива.

Във връзка с посоченото, съдът споделя изводите на ревизиращият екип за недоказаност, че „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД е разполагало със съответния вид стока, с които да се разпореди.

Отделно от гореизложеното е установено, че на спорния доставчик е извършвана ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от 24.04.2017 г. до 31.10.2017 г., приключила с РА №Р-22220217008012-091-001/10.09.2018 г влязъл в сила., в която е било установено, че ревизираното дружество не разполага с кадрова, материална и техническа обезпеченост за извършване на доставките, а така начисленият данък върху добавената стойност по всички издадени през ревизирания период фактури от

„ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД към контрагенти /в това число и към „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД/ се определя като начислен неправомерно и за него не възниква право на приспадане на данъчен кредит за получателя. Приложена е разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС. Във връзка с изложеното, съдът намира за правилен и съответстващ на закона извода на ревизиращите, че не е доказано извършването на доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС по фактурите издадени от спорния доставчик е обоснован и законосъобразен, поради което РА следва да се потвърди в тази част.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД за доставка на услуги – „наем на склад за 8 месеца“, „транспорт и товаро – разтоварна дейност“ и „съгласно договор“, настоящата инстанция намира следното. Аналогична е ситуацията и при този доставчик, не са представени документи и писмени обяснения. При извършения преглед на иззетите документи от ревизираното дружество, са открити единствено копия на спорните фактури. Липсват данни за наличието на договори, приемо – предавателни протоколи, за извършени разплащания по доставките, както и счетоводни регистри във връзка с процесните фактури за установяване на счетоводното отразяване на доставките.

От служебна проверка в ИС на НАП, се установява, че липсват данни „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД да разполага с недвижими имоти – декларирани обекти, от които да извършва търговска дейност, както и транспортни средства. Липсват доказателства за наети имоти. Не са представени доказателства, които да обосноват реално изпълнение на транспортни услуги, като наличие на МПС, марка, модел, рег. номер, от кого е управляван, правоспособност, пътни листа, документи за извършен разход за гориво, товарителници и други. Не са представени доказателства за това какво е превозвано, както и от къде до къде са извършвани превозите, какво е товарено и разтоварено, на кой обект и др., както и за превъзлагане на доставките на трети лица.

По силата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка върху добавената стойност, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В разглеждания случай предмет на спорните доставки са доставки на услуги. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуги е всяко извършване на услугите. Според нормата на чл. 68, ал. 2 ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В хипотезата на чл. 25, ал. 2 ЗДДС, какъвто е настоящият случай, данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. Следователно, правопораждащият юридически факт за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит за доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗДДС е извършването на услугите. В случая този юридически факт не е доказан по процесните фактури. Извод в обратна насока не следва и от приетата съдебно – счетоводната експертиза, която установява единствено осчетоводяване и плащане на услугите по процесните фактури.

Настоящата инстанция намира РА за обоснован и законосъобразен в тази част, поради което и следва да се потвърди.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД, съдът счита, че спорните фактури документират авансово плащане съгласно договор, но доказателства за разплащане не са представени, както и конкретен договор с който да се обвържат. Не са представени и счетоводни справки за осчетоводяване на процесните фактури.

От анализа на движението по банковите сметки на „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД не са открити извършени разплащания към „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД, т.е. налице са неправомерно издадени фактури за неосъществени реални доставки.

В случая е установено, че няма авансово плащане, следователно няма основание за издаване на спорните шест /6/ фактури с предмет „аванс съгласно договор“.

Останалите четири фактури са с предмет „съгласно договор“, но липсва договор. Във връзка с това не става ясно каква е престацията, която се дължи, за стоки или услуги става въпрос, поради което няма как да се установят данни и да се търсят и доказателства за реалното му изпълнение.

Липсват доказателства, както за извършени авансови плащания, така и за последващо реално изпълнение на спорните доставки. Липсва договор или друг документ, с който да е уговорено бъдещо извършване на каквато и да е доставка.

Във връзка с установеното е законосъобразен извода на ревизиращия екип, че „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит по горесцитираните фактури, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД. В случая е налице неправомерно издаване на фактури, предвид липсата на доказателства за извършени авансови плащания, както и за последваща облагаема доставка на стоки или услуги.

По отношение на фактурите, издадени от „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД, в хода на ревизията не е установено същите с какъв предмет на доставка са. Във връзка с това при извършения преглед на документацията по ДП №128/2018 по описа на СО-СП, пр. пр. №1394/2018 г. по описа на Специализирана прокуратура, органите по приходите не са открили, както спорните фактури, така и други документи, издадени от този доставчик, както и че фактури, издадени към „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД не са декларирани.

Установено е, че в дневника за продажби на „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД са включени фактури №486/02.08.2017 г. и №516/04.01.2018г., издадени към ревизираното дружество с предмет „авансово плащане“ и „окончателна фактура“. Липсват доказателства, удостоверяващи реалността на декларираните покупки.

От „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД, не са представени, както самите фактури, така и тяхното счетоводно отразяване в регистрите на дружеството, не са приложени и съпътстващи доставките доказателства. Липсват данни и за извършени разплащания по доставките предвид, че се касае за „авансово плащане“, поради което РА следва да се потвърди в тази част.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактура №1001/27.10.2017 г., издадена от „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД. От прекия доставчик е издадено и кредитно известие №1 от 01.12.2017 г. към горесцитираната фактура на същата стойност и начислен ДДС. В дневниците за покупки и продажби на ревизираното дружество и „БИЗНЕС ПАРТНЪРС 2017“ ЕООД, органите по приходите, както и вещото лице са установили, че и двете дружества са отразили фактурата и кредитното известие за съответните данъчни периоди.

Правилен и съответстващ на закона е извода на ревизиращия екип, че след като жалбоподателят сам е намалил данъчния си кредит с включване на кредитното известие в дневника за покупки, то няма законово основание още веднъж да се отказва данъчен кредит. С включването на кредитното известие в дневника за продажби, доставчикът ще намали размера на данъчната основа и на данъка по съответната

фактура, към която е издадено кредитното известие, а получателят, включвайки кредитното известие в дневника за покупки ще намали размера на ползваният данъчен кредит, като по този начин се постига пропорционалност в задълженията и правата на страните по доставката.

Във връзка с горепосоченото доколкото към спорната фактура е издадено кредитно известие със същата данъчна основа и начислен ДДС, но със знак „минус“, то за същата правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде признато. Правилно на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, ревизираното лице следва да бъде санкционирано с начисляване на лихва за периода на неправомерно ползваното право на приспадане на данъчен кредит по коригираната фактура, която е в размер на 1 412,34 лв.

Така в хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да оборят констатациите на органите по приходите за липса на реално извършени доставки. От приетото по делото заключение по ССЕ се установява, че спорните фактури са осчетоводени по надлежния ред и са отразени в данъчните регистри на дружеството през съответните отчетни периоди

Във връзка с изложеното, съдът намира, че в хода на съдебното производство от жалбоподателя не се доказва в условията на пълно и главно доказване, че между него и „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД са били осъществени реални търговски правоотношения, респективно, че са извършени реални стопански операции.

С оглед на така изложеното по-горе се налага извод за липса на доставки на стоки по смисъла на чл. 12, ал. 1 ЗДДС, доколкото не се доказва както, че доставчиците са разполагали със съответните стоки, така и че реално са се разпоредили със същите в полза на жалбоподателя.

В обобщение следва, че липсата на преки доказателства за реалност на доставките на стоки и услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е могло да обезпечи още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (договори, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, протоколи за извършена работа и др.) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за неуспешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Само като индиция (а не и като пряко доказателство), подкрепяща извода за нереалност на доставките е и фактът, че само едно от дружествата-доставчици са представили документи за целите на извършените насрещни проверки, а останалите не са намерени, за да бъдат установени релевантни факти и обстоятелства в техните счетоводства. Неоткриването им на адресите на управление само по себе си не може да формира изводи във вреда на ревизираното лице, но доказателствената празнота следва да се цени наред с всички останали факти и обстоятелства, установени по време на данъчната ревизия. В случая обстоятелството на ненамирането на останалите от доставчиците на адресите, обсъдено съвкупно с фактите, разгледани по-горе в мотивите на настоящото решение утвърждава извода за недоказана реалност на процесните доставки.

Съдът счита, че безспорно от страните по делото и представените доказателства се установява, че законосъобразно е и изменен процесния РА в оспорената част, поради допуснати технически грешки при нанасяне на установените резултати, във връзка с

което на ревизираното дружество са установени задължения в по-големи размери, както следва:

В колона 4 на таблица 1 от РА вместо резултата за съответния данъчен период е посочен размерът на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит. За данъчен период м. 08.2017 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 166,67 лв. по фактура №486/02.08.2017 г., издадена от „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД. В разпоредителната част на РД, при деклариран от ревизираното дружество данък за възстановяване в размер на 206,93 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне общо в размер на 3 959,74 лв. В таблица 1 на РД, колона 4, ред 1 е записано, че установеният резултат за м. 08.2017 г. е в размер на 4 166,67 лв., вместо 3 959,74 лв.

За данъчен период м. 09.2017 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 387,44 лв. по фактура №10...09/20.09.2017 г., издадена от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД. В разпоредителната част на РД, при деклариран от ревизираното дружество данък за възстановяване в размер на 474,49 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне в общ размер на 8 912,95 лв. В таблица 1 на РД, колона 4, ред 2 е записано, че установеният резултат за м. 09.2017 г. е в размер на 9 387,44 лв., вместо 8 912,95 лв. През данъчен период м. 12.2017 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 276 000,00 лв. по 6 фактури, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД. В разпоредителната част на РД, при деклариран от „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД данък за възстановяване в размер на 121,91 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне в общ размер на 275 878,09 лв. В таблица 1 на РД, колона 4, ред 5 е записано, че установеният резултат за м. 12.2017 г. е в размер на 276 000,00 лв., вместо 275 878,09 лв. За данъчен период м. 01.2018 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 130 000,00 лв. по 4 фактури, издадени от „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД. В разпоредителната част на РД, при деклариран от ревизираното дружество данък за възстановяване в размер на 1 372,00 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне в общ размер на 128 628,00 лв. В таблица 1 на РД, колона 4, ред 6 е записано, че установеният резултат за м. 01.2018 г. е в размер на 130 000,00 лв., вместо 128 628,00 лв.

За данъчен период м. 04.2018 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 22 587,17 лв. по фактури, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД /1 фактура/ и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД /1 фактура/. В разпоредителната част на РД, при деклариран от „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД данък за възстановяване в размер на 500,17 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне в общ размер на 22 082,00 лв. В таблица 1 на РД, колона 4, ред 9 е записано, че установеният резултат за м. 04.2018 г. е в размер на 22 582,17 лв., вместо 22 082,17 лв.

За данъчен период м. 05.2018 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 020,00 лв. по 3 фактури, издадени от „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД. Видно от разпоредителната част на РД, при деклариран от ревизираното дружество данък за възстановяване в размер на 71,29 лв., органите по приходите са установили задължения за внасяне в общ размер на 3 948,71 лв. Настоящата инстанция установи, че в таблица 1, колона 4, ред 10 на РД е записано, че установеният резултат за м. 05.2018 г. е в размер на 4 020,00 лв., вместо 3 948,71 лв.

Във връзка с установеното за данъчни периоди от м. 08.2017 г. до м. 10.2017 г., м.

12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., и с оглед нанесените в таблицата резултати органите по приходите са установили задължения за ДДС в общ размер на 531 204,37 лв., вместо 528 156,28 лв., т.е. с 3 048,09 лв. повече.

При така очертаната фактическа обстановка, от анализа на събраните документи, настоящата инстанция приема, че не се доказва реалното извършване на доставки от спорния доставчик към ревизираното дружество. РА следва да се потвърди в тази част.

С оглед на горния анализ се налага извод за липса на доставки на услуги по смисъла на чл. 12, ал. 1 ЗДДС, доколкото доставчиците не са разполагали с необходимия технически, материален и кадрови ресурс за извършването им.

В обобщение следва, че липсата на преки доказателства за реалност на доставките на стоки и услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е могло да обезпечи още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (договори, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, протоколи за извършена работа и др.) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за неуспешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

В обобщение на всичко изложено по-горе, съдът намира, че изводите на органа по приходите за липса на реални доставки по фактурите, издадени от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 48 007,48 лв., както и начислените лихви в размер на 1 412,34 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит през м. 10.2017 г.

Горният правен анализ обуславя извод за неоснователност на жалбата.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 473 лв., определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] [населено място] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221018003946-091-001/19.02.2019 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията **в частта, в която е потвърден с Решение № 866/21.05.2019 г., издадено от директора на**

дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от непризнат данъчен кредит, в общ размер на 446 156.28 лв., по фактурите издадени от „ВОДНО-СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ“ ЕООД, „БЕЛГРАВИЯ ЕВЕНТС“ ЕООД, „БАЛКАНИАН ДАЙРЕКТ СЕЙЛС СЪРВИСИС“ ЕООД и „УИНДОУПЛАСТ“ ЕООД за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 48 007,48 лв., както и начислените лихви в размер на 1 412,34 лв. за неправомерно ползване на данъчен кредит през м. 10.2017 г., **поправено с Решение № 995/11.06.2019 г. относно допуснатата очевидна фактическа грешка в Решение № 866/21.05.2019 г** на стр. 14, ред № 18, относно установените резултати по ЗДДС за данъчен период м.04.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 22 587,17 лв., са определени на ДДС за внасяне в размер на 22 082,00 лв. в едно със съответните лихви.

ОСЪЖДА „К.К. КОНСУЛТ 7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] [населено място] да заплати на Териториална дирекция на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 24 473 лв. по Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: